

Leul si dresorul

Mihai Manolescu

Într-o zi, un leu, cu coamă,
Prinse glas ca prin minune
Și-ncepu atunci a spune,
Fără trac și fără teamă
Ce gândește, ce îl doare
Ce-l frământă cel mai tare:

- Dragul meu dresor, poștește,
În arenă bunăoară,
Să ne-nchipuim că-i seară
Și spectacolul pornește.
Pentru început fă bine
De te-așează-n patru labe
Și-ascultă printre silabe
Ce voi cere de la tine.
Fă-mi trei ture de arenă
Și oprește-te apoi.
Dar s-o faci cu pas vioi
Și egal, această schemă.
Vezi și scările din spate,
Puse într-un colț, complice?
Să le urci în mâini amice,
Și să le cobori pe toate.
Vom avea-n program și cercuri,
Bineînțeles, aprinse.
Să faci salturile-ntinse
Când le vei străbate, miercuri.
Iar cât ești aici, reține:
Nu uita te rog, mereu,
Să caști gura, cum fac eu.
Are priză la mulțime.
Drept răsplată, după toate,
Dacă ți-ai făcut programul,
O să-l repetăm tot anul,
În spectacole, departe.
Și în plus, vei sta, vezi bine,
Într-o cușcă trei pe patru,
Cu condiții lux, băiatu'
Și cu apă care vine
Din furtun, direct pe spate,
Să te spele-n miez de noapte.

Ei, ce zici, ți-ar plăcea parcă

POEZII ONLINE

Să te pui în locul meu,
Să plesnesc din bici și eu
Și să-ți dau câte o halcă ?